



Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2006-740-0150
Dok.: JLY40192

Besvarelse af spørgsmål nr. 39 af 9. marts 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Politi- og domstolsreform) (L 168).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 12/1-06 fra Advokaterne Djurtoft, jf. L 168 – bilag 8.”

Svar:

Henvendelsen fra advokaterne Djurtoft angår advokaters udgifter til transport og tidsforbrug i forbindelse med retsmøder ved de foreslåede nye hovedtingsteder. Det anføres i henvendelsen, at lovforslaget vil indebære, at advokater, der ikke har kontor ved et af de nye hovedtingsteder, vil få større udgifter, og at dette med tiden vil kunne føre til, at advokatvirksomhederne koncentrerer sig i byer med et hovedtingsted.

Med lovforslaget foreslås ingen ændringer i retsplejelovens regler om advokaters vederlag mv. En advokats vederlag, herunder i givet fald godtgørelse for transport mv., fastsættes ved aftale mellem advokaten og klienten inden for rammerne af retsplejelovens § 126, stk. 2, der bestemmer, at en advokat ikke må kræve højere vederlag for sit arbejde, end hvad der kan anses for rimeligt.

Vederlaget til beskikkede advokater og forsvarere fastsættes af retten i medfør af retsplejelovens § 336 c (fra den 1. januar 2007 § 334) henholdsvis § 741, jf. § 336 c, stk. 3 og 5 (fra den 1. januar 2007 § 334, stk. 3 og 5). En beskikket advokat eller forsvarer får i almindelighed ikke godtgjort rejseudgifter ved møde inden for retskredsen, jf. herved retsplejelovens § 336 c, stk. 2 (fra den 1. januar 2007 § 333, stk. 1, 2. pkt.), hvilket også vil gælde inden for de foreslåede nye retskredse.

Som anført i den kommenterede høringsoversigt (L 168 – bilag 3) er der efter Justitsministeriets opfattelse ikke grundlag for at antage, at hovedtingstedernes placering i sig selv vil være afgø-

rende for, i hvilket omfang borgere, erhvervsvirksomheder mv. generelt vil efterspørge juridisk bistand fra lokale advokater.

Den merudgift, som en advokat med kontor i en by uden for hovedtingstedet i visse tilfælde vil kunne have i sammenligning med en advokat med kontor ved hovedtingstedet, må efter Justitsministeriets opfattelse i almindelighed antages at være af en så forholdsvis begrænset størrelse, at det ikke i sig selv vil være afgørende for, i hvilket omfang parter vil efterspørge bistand fra advokater i lokalområdet.